

Notes bibliogràfiques

Eine neue Eidechse von den Pitiusen. Rob. MERTENS. Senckenbergiana. Wissenschaftliche Mitteilungen herausgegeben von der Senckenbergischen Naturforschenden Gesellschaft. III Band, Heft 5, p. 142-146, 2 fig., 15.XII.21. Franckfurt a. M.— L'autor manifesta que entre el material herpetològic recollit a Catalunya per a el Museu Senckenbergià pel Dr. F. Haas es troben molts interessants Lacertids de les Balears i Pitiuses. La forma de les Balears quina localitat genuïna és la petita illa de Cabrera, *Podarcis lilfordi gigliolii* Bedriaga no figurava en les col·leccions del Museu. Nou per a la ciència són les sargantanes de les Pitiuses provinents de la petita illa de les Bledes prop d'Eivissa. Aquesta és una forma negra (melanisme) del *Podarcis pityusensis* Boscà parent aquest versemblantment de *Podarcis lilfordi*. Proposa Mertens per a aquella el nom de *Podarcis pityusensis maluquerorum* n. subsp. en honor dels germans Salvador, Josep i Joaquim Maluquer pels seus especials serveis i investigacions de la fauna catalana.

La sinonímia és:

Lacerta muralis var. Maluquer, S. L'Aquari i el Vivari de Parc des de llur inauguració. Junta de Ciències Naturals. Anuari III, p. 252, 1918.
 » » S. M. N. Noves adquisicions del Vivar del Museu de Catalunya. Physis, 1, n.º 9, p. 181, 1918.

Typus: Senck. Mus N.º 6032, 2 d.

Passa l'autor a descriure detalladament aquesta nova forma comparant-la amb les conegudes dels grups *Podarcis lilfordi* i *P. pityusensis* per a separar-la netament com una forma geogràfica ben definida representada per una varietat negra de la *pityusensis* i quines 5 formes conegudes fins ara d'aquests dos grups es poden diferenciar així:

1. Escates dorsals petites, planes, 70-90 en una sèrie transver al...2
 Escates dorsals grosses, aquillades, 54-68 en una sèrie transversal 3
2. Color dessobre negre, dessota blau:
P. lilfordi lilfordi Günther (Ayre).
 Color dessobre brú amb lluisor blava, cua blau verdosa, lluenta; dessota blau:
P. lilfordi gigliolii Bedriaga (Dragoneres, Cabrera).

Color dessobre brú o verdós, dessota blanc, gris o roigenc:

P. ilfordi balearica Bedriaga (Menorca, Mallorca).

3. Color dessobre verd o tirant a brú amb estries longitudinals negres, dessota blanc, blau clar o roigenc:

P. pityusensis pityusensis Boscà (Eivissa).

Color dessobre negre, dessota blau:

P. pityusensis maluquerorum Mertens, n. subsp. (Illa de les Bledes). — A CODINA.

Efemerópteros nuevos o poco conocidos. R. P. Longinos NAVÁS, S. J. Boletín de la Sociedad Entomológica de España, Tomo V. Núm. 3-4, Marzo-Abril de 1922, pag., 62-3, 5 figs. Zaragoza. — El nostre preuat i benemèrit membre corresponent descriu en final d'altres 10 espècies noves o poc conegudes de Neuròpters Efemeròpters, d'Àsia i d'Amèrica del Sud i en la família dels Ecdiomèrids la *Rhithrogena loyolæa* (fig. 5), capturada per mí al Puig Hospitalet, camí d'Ull de Ter (Girona), el 31. VII. 21. (Col. del Mus. de Catalunya). Segons l'autor, és la *Ritrogena* major d'Espanya i jo hem felicitat d'haver-li procurat la satisfacció de poder-la dedicar, coincidint la captura amb el tercer centenari de la canonització, al fundador de la seva companyia. — A. CODINA.

Fauna Ibérica. Himenòpteros. Fam. Encírtidos. Ricardo GARCÍA MERCET. Junta para ampliación de estudios e investigaciones científicas. Instituto Nacional de Ciencias. — Un volúm en 8.º de XII-732 pàg. amb 292 figs. Madrid. 1921. Preu: 18 pessetes. — Aquesta obra notable, no pot considerar-se en realitat, segons manifesta el mateix autor en el pròleg, com una monografia dels Encírtids (*Encyrtidae*) de la península, sinó com una obra que conté simplement la enumeració i la descripció de les espècies d'aquesta molt interessant família de microhimenòpters considerats fins ara com una tribu dels Calcídids (*Chalcididae*), trobats fins ara en la Península Ibèrica. No obstant això i de no ser sinó una valuosa contribució en coneixement i estudi d'aquests menuts himenòpters auxiliars d'un alt i positiu interès agrícola, suposa en el seu autor coneixements gens comuns en la matèria i un enorme i pacient treball de cap i de laboratori, dels quals dóna una petita idea no més el pensar que està basat sobre l'exàmen d'uns 2.000 exemplars, recollits i preparats per l'autor en majoria, tenint en compte de que els Encírtids son insectes alats o àpters de petitíssimes dimensions puix mesuren uns 3 mm. els més grossos, 1 a 1'5 mm. la majoria i n'hi ha solament de 0'4 mm. de longitud, que la seva captura es quasi completament descuidada pels nostres naturalistes i les dificultats de la classificació per manca d'obres clares que la facilitin.

En síntesi, comença la obra exposant l'autor amplament els caràcters i amb un minuciós exàmen de les regions del cos, fent consideracions sobre l'importància que alguns autors han donat a les diferències de conformació de les mandíbules per a fonamentar sobre aquest caràcter, les